

Kropp utan gränser

► I Gunilla Bergströms bok "Hur långt når Alfons?" undrar Alfons Åberg om han finns i spottloskan på trottoaren eller i sin egen andedräkt. Sofia Sundberg, i sin tur, tecknar bilder där luften från lungorna får ny gestalt som ansiktsförsedda ballonger. In-

te heller för henne verkar kroppen vara någon given gräns.

Det immateriella intresserar Sundberg, och hennes utställning på Galleri 21 i Malmö (t o m 28.3) tycks skapad med något av barnets oförställda undran. De små papperskuberna ser inte mycket ut för världen – och är också i enklaste laget – men de visar sig finurligt fyllda av sin egen stomme. När de öppnas, töms de.

Generellt sett kunde Sund-

bergs konstruktioner finstipplas, men det finns något tilltalande i deras omöjlighet. En pil, som sträcker ut sig genom rummen, förstorar handens rörelse och blir även en lek med skuggor, och magneterna som drar sig till varandra trots tyngdlagen tills ett litet mellanrum återstår. Det är ett stycke vardagstrolleri, som också uttrycker en fråga om var tingen slutar. Och i så fall: var slutar vi?

JELENA ZETTERSTRÖM

En av Sofia Sundbergs konstruktioner.

Foto: Galleri 21